

Les relacions entre la interioritat de l'obra d'art i les aproximacions que podem realitzar al seu context mereixen una determinació; en definitiva, un consens sobre la implicació que tenen les nostres subjectivitats i les experiències adherides a l'hora d'analitzar les interpretacions pròpies d'una època.

Aquest projecte sorgeix com a estratègia d'afermament envers les estructures perceptives construïdes, les quals modelen les nostres certeses i imposen un coneixement subjecte a paràmetres recognoscibles.

Per això, fixa el seu interès en l'exposició com a interpretació artística de la realitat contemporània, un medi en què l'apropament a l'art es pot fer a partir de la submissió de les voluntats crítiques, posicionaments latents sota la difusa idea de laboratori experiencial.

Aquesta exposició planteja estructurar el temps i l'espai a través de dinàmiques homogènies, relats unitaris i codis de lectura establerts que es recolzen en la seqüencialitat, fugint de la casuística relacional pròxima a l'hipertext. Un pensament lligat a la innata capacitat que posseïm per a absorbir idees i processos que se'ns ofereixen sota un concepte d'aparent anarquia creativa, que ens desorienta a l'hora de generar alternatives possibles a les narratives establertes.

S'hi configura un territori en què, com a subjectes, podem confeccionar un mapa relacional dispostat a coincidir amb tot allò que només es pot comprendre a través de vincles coherents i consolidats dins un lèxic socialment establert. Un lloc en què codificar que la realitat és una equació de resultat aritmètic, un camp inequívoc, cert i indiscutiblement lògic.

* *Chantal MOUFFE, El retorno de lo político. Ed. Paidós. Barcelona, 1999

Diana Guijarro

— *Un subjecte*

*construït en el punt
d'intersecció*

de la

*multiplicitat
de posicions
de*

*subjecte**

*Un
sub-
jecte*

*construït en
el*

*punt
d'intersecció*

de la

*multiplicitat
de posicions de
subjecte* —*

Les relacions entre l'exterioritat de l'obra de l'art i les aproximacions que podem realitzar al seu context mereixen una actualització; en definitiva, un reenfocament sobre la implicació que tenen les nostres subjectivitats i les experiències adherides a l'hora d'analitzar els processos crítics d'una època.

Aquest projecte sorgeix com a estratègia de qüestionament envers les estructures perceptives construïdes, les quals modelen les nostres certeses i imposen un coneixement subjecte a paràmetres recognoscibles.

És per això que fixa el seu interès en l'exposició com a manifestació artística de la realitat contemporània, un medi en què l'apropament a l'art es pot fer a partir d'altres voluntats crítiques, aquestes que operen ara sota la idea d'un laboratori experiencial.

Aquesta exposició planteja estructurar el temps i l'espai a través de dinàmiques diverses, relats fragmentats i altres codis de lectura que ja no es recolzen en la seqüencialitat, sinó en un pensament relacional més pròxim al de l'hipertext. Un pensament lligat a la innata capacitat que posseïm per a unir elements, idees i processos sota un concepte de llibertat creadora capaç de generar alternatives possibles a les narratives establertes.

S'hi configura un territori en què, com a subjectes, podem confeccionar un altre mapa relacional, disposat a interaccionar, qüestionant tot el que intentam comprendre a través de vincles racionals. Un lloc on desxifrar que la realitat no és altra cosa que una equació de resultat arbitrari, un camp incert d'impredictible aleatorietat.

*Chantal MOUFFE, El retorno de lo político. Ed. Paidós. Barcelona, 1999